

Vi hepper på begge hold

Ashley Stark
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Sydkorea.

Jayne tog en sidste bid af sine nudler. Mmmm. Lækkert!

»Lad os spille Yut Nori!« sagde onkel Ji-Ho.

Det var den tid på året igen! Hendes familie fejrede *Chuseok*, koreansk Thanksgiving. I dag var Jaynes familie sammen for at spise en masse mad og spille Yut Nori sammen. Yut Nori var Jaynes yndlingspil.

Alle sad i en rundkreds på gulvet. Jayne kiggede sig omkring. Hvilket hold ville hun helst være på? Hun skyndte sig over for at sidde ved siden af onkel Ji-Ho. »Jeg vil være på dit hold!« sagde hun. »Vi bliver de store vindere!«

Onkel Ji-Ho grinede. »Med dig på vores hold har vi helt sikkert en god chance!«

Jaynes mor satte spillebrættet midt i kredsen. Jayne hjalp hende med at ordne brikkerne. De gav de fire pinde til det hold, der skulle begynde.

Jaynes kusine Ana startede. Hun kastede pindene op i luften. Den måde, pinden landede på, viste, hvor mange felter det hold kunne bevæge sig på spillebrættet. Alle fire pinde vendte nedad, hvilket betød, at Ana fik en Yut! Hun måtte nu rykke sit holds brik fire felter frem og få en ekstra tur.

Men Ana var ikke på Jaynes hold.

Jayne surmulede. Hun ville ikke have, at det andet hold skulle vinde!

Jayne foldede sine arme og rynkede panden. »Jeg håbede, at hun ikke ville få et godt kast,« hviskede hun til onkel Ji-Ho.

»Op med humøret!« sagde onkel Ji-Ho. »Spillet er kun lige begyndt.« Han smilede opmuntrende til hende.

Efter Anas anden tur kastede Jaynes hold pindene. Men de fik ikke lov til at flytte deres brikker lige så langt, som Anas hold gjorde.

Jaynes familie jublede og grinede hver eneste tur. Jayne så spillebrikkerne bevæge sig rundt på brættet. Alle havde det sjovt.

Alle undtagen Jayne. Hendes hold var stadig ved at tabe.

Endelig var det Jaynes tur. Hun kastede pindene op i luften, men kun en vendte nedad, da den landede. Hendes holds brik bevægede sig kun et felt frem.

Jayne foldede sine arme. »Jeg gider ikke at være med mere!«, råbte hun. »Jeg ville have, at vi skulle vinde.«

Pludselig var alle stille. Da hun så op, stirrede hendes familie på hende. De virkede overraskede over, at hun var så vred.

Jaynes følte sit ansigt brænde. Hun var ked af, at hun ikke var glad sin families vegne. Hun blev normalt ikke så vred. Hun rejste sig op for at forlade kredsen.

Onkel Ji-Ho rakte en hånd ud. »Du behøver ikke at gå,« sagde han. »At vinde er ikke alt. Prøv bare at have det sjovt.«

»Okay.« Jayne satte sig ned. Hun ville gerne have det sjovt ligesom alle andre. Hun tog en dyb indånding og så sin fætter Ben kaste pindene.

»Godt spillet, Ben!« sagde onkel Ji-Ho. Han lød glad.

Jayne så på onkel Ji-Ho med store øjne. Han heppede på det andet hold! Måske var det derfor, han havde det så sjovt.

Da den næste tur begyndte, besluttede Jayne sig for at heppe på alle på *begge* hold. Onkel Ji-Ho havde ret. At vinde var ikke alt. Jesus kunne hjælpe hende til at være glad på hendes familiemedlemmers vegne, selv hvis hun tabte.

Da det var Anas tur igen, smilede Jayne til hende. »Held og lykke. Du kan klare det.«

Fra den anden side af kredsen smilede Ana igen. Jayne følte sig varm indeni. Hun havde det allerede sjovere! ●

»Der er så meget i livet, der afhænger af vores indstilling. Den måde, vi vælger at se tingene på og reagere over for andre på, gør en verden til forskel.«

Præsident Thomas S. Monson (1927-2018),
»Lev et rigt liv«, *Liahona*, jan. 2012, s. 4.